

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

47 Hic cum audisset quia Iesus adveniret à Iudæa in Galileã, abiit ad eum, & rogabat eum vt descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori.
 48 Dixit ergo Iesus ad eum, Nisi signa & prodigia videritis, non creditis.
 49 Dicit ad eum Regulus, Domine, descende prius quam moriatur filius meus.
 50 Dicit ei Iesus, Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus, & ibat.
 51 Iam autem eo descendente, servi occurrerunt ei: & nuntiauerunt dicentes, quia filius eius viveret.
 52 Interrogabat ergo horã ab eis in qua melius habuerit. Et dixerunt ei, Quia heri hora septima reliquit eum febris.
 53 Cognovit ergo pater, quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus, Filius tuus vivit, & credidit ipse & domus eius tota.
 54 Hoc iterum secundum signum fecit Iesus, cum venisset à Iudæa in Galilezam.

CAP. V.

1 Post hæc erat Dies festus Iudzorum, & ascendit Iesus Ierosolyman.
 2 Est autem Ierosolymsis super Probatica, piscina quæ cognominatur Hebraicè Bethsaïda, quinque porticus habens.

& iuit in Galileã Iudæa ex Iesus fuerat q̄ venies̄ audiuit hæc
 וְאָמַר שָׁמַע דָּאֵתָא הוּא יֵשׁוּעַ מִן יְהוּדָא לְגַלִּילָא וְאָוּל
 appinquis filium suum & sanaret vt descenderet ab eo erat & petens ad
 וְהוּא וּבְעֵצָא הוּיָא מִנְהָ דְנַחְתוּת וְנֹאסָא לְבַרְרָא קְרִיב
 & miracula signa si Iesus ei dixit ad moriẽdũ eum
 וְאָמַר לְמַטָּת: 48 אָמַר לֵה יֵשׁוּעַ אֵן אַתְרָתָא וְתַדְמַרְתָּא
 Dñe mi regis seruus ille ei dixit ereditis non videritis
 וְהוּוּוֹן לֹא תְהִימְנוּן: 49 אָמַר לֵה הוּ עֵבֵד מַלְכָא מְרִי
 fili tu' atq' Iesus ei dixit puer est mortu' non doct' de
 וְהוּוּוֹן לֹא מָאֵת לֵה טְלִיָא: 50 אָמַר לֵה יֵשׁוּעַ זֶל בְּרַךְ
 & abiit Iesus ei quẽ dixit sermoni vir ille & credidit
 וְהוּוּוֹן הוּ נִבְרָא כְּמַלְתָּא דָּאֵמַר לֵה יֵשׁוּעַ וְאָוּל:
 & dixerũt & nũtiarũt ei serui ipsius occurrũt ei esse descẽdẽs autẽ eum
 וְהוּוּוֹן נַחַת הוּיָא אַרְעוּיָה וְסַבְרוּהוּי וְאֵמְרִין
 sanatus esset tempore quonam eos & interrogauit viuit filius
 הוּוּוֹן הוּיָא: 52 וְשָׁאַל אֲנוּן דְּבֹאִינָא עֵדנָא אַתְהֵלֵם
 febris reliquit eum hora septima heri ei
 וְהוּוּוֹן לֵה אַתְמֵלִי בְּשַׁבַּע שְׁעִין שְׁבַקְתוּהוּ אִשְׁתָּא:
 ga fili tu' Iesus ei dixit in qua hora q' in illa pater eius hospo
 וְהוּוּוֹן דְּבֹהֵי דְבֵהֵי שְׁעֵתָא דְּבֵהֵי אָמַר לֵה יֵשׁוּעַ רְבַרְךָ
 secundum signum rursus hoc tota & dom' eius ipse & credidit
 וְהוּוּוֹן הוּ וּבִיחֵה כְּלֵה: 54 הוּיָא הוּיָא אַתָּא דְּתֵרְתִין
 in Galilezam Iudæa à venisset eum Iesus
 וְהוּוּוֹן כֵּד אַתָּא מִן יְהוּדָא לְגַלִּילָא:
 y caput

קפלאון ה
 ieiunij tertiz in sabbatho vnus maturinis
 דְּעַרְבֵי דְהוּר בְּשַׁבְּתָא דְתַלְתֵּי דְעוֹמְנָא
 Iesus & ascendit Iudzorum festum erat hæc pas
 וְהוּוּוֹן הוּיָא עֵדְעֵדָא דִּיהוּדֵיָא וְסַלְקַת יֵשׁוּעַ
 locus in Ierusalem illic autem erat in Ierusalem
 וְהוּוּוֹן: 1 אֵיתָא הוּיָא דִּין תַּמָּן בְּאֹרְשֵׁלִים דּוּכְתָא
 Bethsaïda Hebraicè qui vocatur ablutionis
 וְהוּוּוֹן דְּמַתְקֵרְנָא עֵבְרָאִית בֵּית חַסְרָא
 porticus quinque in eo & curi
 וְהוּוּוֹן הוּיָא חַמְשָׁיָא אִסְטוּיָן:

47 εὐτὶς ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπηλθὺν παρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν κατὰ βῆθσαϊδα, καὶ ἰασθῆναι τὸν υἱὸν ἡμελλε γινώσκοντάς τε. 48 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς παρὸς αὐτὸν, ἰὰν μὴ ᾖ σημεῖα καὶ τέρατα ἰδῆται, ὃ μὴ πιστεύσει. 49 λέγει παρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός, κυριε, κατὰ βῆθσαϊδα ἔστι δὴ θνήσκον μου. 50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, παρὸς ὃ ῥόσ σου ζῆ, καὶ ὀπίσσωσιν ὁ ἀδελφωπὸς τῷ λέγοντι ὅτι θνήσκον Ἰησοῦς, καὶ ἐπαρβύετο. 51 ἠδὴ δὲ αὐτῷ καταβῆναι τὸν υἱόν, οἱ δούλοὶ αὐτοῦ ἀπήνησαν αὐτῷ, καὶ ἀπῆλθον ἰασθῆναι, ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ. 52 εἶπεν οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν ὥραν ἐπὶ ἡμελλεσσοῦ εἶναι, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἰὰν ᾖ σημεῖα καὶ τέρατα ἰδῆται, ὃ μὴ πιστεύσει. 53 εἶπεν οὖν ὁ πατήρ, ὅτι ἐξέλιπεν τῆ ὥρα, ἐπὶ ἣν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ῥόσ σου ζῆ, καὶ ὀπίσσωσιν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλα. 54 οὕτως καὶ οὗτοι σημεῖα ἰσχυροῦσιν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Κεφ. ε.

1 Μετὰ ταῦτα τὴν ἑορτὴν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἰερουσόλυμα. 2 ἔστι δὲ ἐκεῖ βῆθσαϊδα, πέντε πύλαι ἔχουσα.

& claudorū & aridorū infirmorum multus populus erāt factes & in his
 ובהלן רמין הוּ עמא כנאא דכריהא וסמא והניסא
 in tēpore enī Angelus aqua motum erant & expectātes & aridorū
 ובישא ומסכן הוּ לזועא דמא: * מלאכא ניר בזכן
 eis erat & cōturbās in lauerum erat descendēs tempore
 זכן נחרת הוּם לה למעמוריתא ומזיע הוּם להוּן
 aqua turbationem post erat descendens qui primū & is aquam
 למיא ואינא דקדמא נחת הוא מן בתר זועא דמא
 erat ei fuisset quicunq; dolor sanitati restituebatur
 מתהלם הוא כל כאכא אינא דאית הוא לה: 5 אית הוא
 fuerat annos & octo qui triginta vnus vir ille autem
 דין תמן גברא הדר דתלתין ותמנא שנין איתוהי הוא
 p tēpore & cognouit iacentē Iesus vidit hunc in infirmitate
 בכורהנא: 6 להנא הוא ישוע דרמא וידע דובנא
 respondit sanitati restitui tu vis ei & dixit ei fuisset multo
 סניאא אית לה ואמר לה צבא אנת דתתהלם: 7 ענא
 turbatz fuerat q eum homo autē mihi nō est Dñemi Etiā & ait agrotus ille
 הו כריהא ואמר אין מרי לית לי דין אנש דמא דאתתועו
 alius sum veniens ego donec sed in lauerum mittat me aqua
 מא נרמיני כמעמוריתא אלא עד אנא אתא אנא אחרין
 & ambula lectū tuū tolle surge Iesus ei dixit descēdit ante me
 מן קדמי נחת: 8 אמר לה ישוע קום שקול ערסך והלך
 & ambulauit lectū suū sustulit & surgē ille vir sanitati restitutus est hora & eadē
 9 נבר שעתה אתהלם גברא הו וקם שקל ערסה והלך
 illi Iudxi ei & dicunt erat sabbathum dies ipse & ille
 ורו הו יומא שבתא הו: 10 ואמרין לה יהודיא להו
 Ille lectū tuū tollere tibi licet nō est sabbathum q sanatus fuerat
 דאתאסי שבתא הי לא שליט לך דתשקול ערסך: 11 הו
 mihi dixit ipse sanum qui fecit me ille eis & dixit respondit verō
 דין ענא ואמר להוּן הו דעבדני הלימא הו ואמר לי
 ille vir quis est & interrogauerūt eū & ābula lectū tuū tolle
 דשקול ערסך והלך: 12 ושאלוהי מנו גברא הנא
 & ambula lectū tuū tolle tibi qui dixit
 דאמר לך דשקול ערסך והלך:

3. In his iacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum, expectantium aquæ motum.
 4. Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in piscinam: & mouebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post morionem aquæ, sanus fiebat à quacunq; detinebatur infirmitate.
 5. Erat autem quidam homo ibi, triginta & octo annos habēs in infirmitate sua.
 6. Hunc cum vidisset Iesus iacentem, & cognouisset, quia iam multum tempus haberet, dicit ei, Vis sanus fieri?
 7. Respondit ei languidus, Domine hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit.
 8. Dicit ei Iesus, Surge, tolle grabatum tuum, & ambula.
 9. Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem Sabbathū in die illo. 10. Dicebant ergo Iudæi illi qui sanatus fuerat, Sabbathum est, non licet tibi tollere grabatum tuum.
 11. Respondit eis, Qui me sanum fecit, ille mihi dixit. Tolle grabatum tuum & ambula.
 12. Interrogauerūt ergo eū, Quis est ille homo qui dixit tibi, Tolle grabatum tuum, & ambula?

3 εν αυταις και παλαιος πληθος των ασθενουτων, παραλυτων, κληρωτων, κειρατων, οκλιτων, ομοιων των τω υδατος κινουτων. 4 ανγελος του κυριου και πωμιεν εν τη κολουμβηθρα, και εταραων το υδωρ. ο ουδωστος εμβασ μω, τω υδατω του υδατος, υγιης εγινησθαι, ω δησαστε και τωσθημασ. 5 αυ δε υς ανθρωπος εκει τελευτησεν ολιω ετη εχρησεν εν τη ασθενεια. 6 ποτε ιδων ο ιησους και πακειμενος, και ηρωσ οτι πολλω ηδη χρονω εχρησθη εν αυτω, δελεσ υγιης ημεσθαι; 7 απκριθη αυτω ο ασθενωσ, κυριε, ανθρωπον εν εχρησθησ του υδατος, βλαβη μου εις τω κολουμβηθρασ εν ω δε εχρημαι εγω, δεησ απο μουσ και παλαιωσ. 8 λεχη αυτωσ ο ιησους, εχρησθησ οτι κρασθαπν ου, και απεπαπν. 9 και αυτωσ εχησθησ υγιης ο ανθρωπος, και ηρε τον κρασθαπν απο μου, και απεπαπν. αυ δε απαντησεν αυτωσ εν εκεινη τη ημερα. 10 ηρωσεν ουδωσ ο ιησους οτι τωσθησ μερωσ, απεπαπν εσθαι, εν υσθησ του κρασθαπν. 11 απκριθη αυτωσ, ο ποιησασ με υγιησ, και ιθωσ μοι ειπεν, ερωσ τον κρασθαπν ου, και απεπαπν. 12 ηρωσθησεν ουδωσ τον υιωσ δεδωκωσ ο ανθρωποσ ο ειπωσ ου, ερωσ τον κρασθαπν ου, και απεπαπν.

R ij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

13 Is autem qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit à turba constituta in loco.

12 Postea invenit eum Iesus in templo, & dixit illi, Ecce sanus factus es: iam noli peccate, ne deterius tibi aliquid contingat.

15 Abiit ille homo, & nuntiavit Iudæis, quia Iesus esset qui fecit eum sanum,

16 Propterea persequuntur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat in Sabbatho.

17 Iesus autem respondit eis, Pater meus usque modo operatur, & ego operor.

18 Propterea ergo magis querunt eum Iudæi interficere, quia non solum soluebat Sabbathum, sed & Patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo.

19 Respondit itaque Iesus, & dixit eis, Amen amen dico vobis, non potest Filius à se facere quicquam, nisi quod viderit Patrem facientem: quæcunque enim ille fecerit, hæc & similiter Filius facit.

20 Pater enim diligit Filium, & omnia demonstrat ei quæ ipse facit, & maiora his demonstrat ei opera, ut vos miremini.

subdlexerat enim Iesus quis esset erat sciens non quod sanus fuerat antea
הוא דאמרו לא ידעו מינו ישוע ניר אתנני הוא
et post illo in loco quæ erat multam per cursum
בחר זכר 14 בתר זכר
rursus es sanus ecce ei & dixit in templo Iesus innotuit
בביתא דישוע בהיכלא ואמר לה הלא חלים אתה תוב
quàm à principio quod perisset aliquid tibi fiat ne peccaveris
אתחמא דלמא נהויה לך מרס דבישמן קדמינא
qui sanasset eum ille esset quod Iesus Iudæis & dixit vir ille & dixit
אמר הו נכרא ואמר ליהודיא דישוע הו הו דאחלמה
erant & querentes Iesum Iudæi erant persequentes hoc & persequentes
ומשל הוא דרפון הו ויהודיא לישוע ובעון הו
dixit Iesus verò ipse in sabbatho fuisse faciens quod ista cum innotuit
קטלה דהלן עבד הוא בשבתא 17 הו דין ישוע אמר
sum operans ego etiam operatur ad nunc usque Pater meus
הו דין ישוע אמר מנה להשם עבד אף אנא עבד אנא
cum interficere Iudæi erant querentes magis hoc & persequentes
ומשל הוא יתוראית בעון הו ויהודיא למקטלה
Deo quod de etiam sed sabbathum fuisse quod solvens tantum
במלחוד דשרא הוא שבתא אלא אף דעל אלהא
Deo cum seipsum fuisse & æquans fuisse dicens esset Pater
אתחמא אמר הוא ומשוא הוא נפשה עם אלהא
defunctorum lesio

quàm à principio quod perisset aliquid tibi fiat ne peccaveris
אתחמא דלמא נהויה לך מרס דבישמן קדמינא
qui sanasset eum ille esset quod Iesus Iudæis & dixit vir ille & dixit
אמר הו נכרא ואמר ליהודיא דישוע הו הו דאחלמה
erant & querentes Iesum Iudæi erant persequentes hoc & persequentes
ומשל הוא דרפון הו ויהודיא לישוע ובעון הו
dixit Iesus verò ipse in sabbatho fuisse faciens quod ista cum innotuit
קטלה דהלן עבד הוא בשבתא 17 הו דין ישוע אמר
sum operans ego etiam operatur ad nunc usque Pater meus
הו דין ישוע אמר מנה להשם עבד אף אנא עבד אנא
cum interficere Iudæi erant querentes magis hoc & persequentes
ומשל הוא יתוראית בעון הו ויהודיא למקטלה
Deo quod de etiam sed sabbathum fuisse quod solvens tantum
במלחוד דשרא הוא שבתא אלא אף דעל אלהא
Deo cum seipsum fuisse & æquans fuisse dicens esset Pater
אתחמא אמר הוא ומשוא הוא נפשה עם אלהא
defunctorum lesio

erant & querentes Iesum Iudæi erant persequentes hoc & persequentes
ומשל הוא דרפון הו ויהודיא לישוע ובעון הו
dixit Iesus verò ipse in sabbatho fuisse faciens quod ista cum innotuit
קטלה דהלן עבד הוא בשבתא 17 הו דין ישוע אמר
sum operans ego etiam operatur ad nunc usque Pater meus
הו דין ישוע אמר מנה להשם עבד אף אנא עבד אנא
cum interficere Iudæi erant querentes magis hoc & persequentes
ומשל הוא יתוראית בעון הו ויהודיא למקטלה
Deo quod de etiam sed sabbathum fuisse quod solvens tantum
במלחוד דשרא הוא שבתא אלא אף דעל אלהא
Deo cum seipsum fuisse & æquans fuisse dicens esset Pater
אתחמא אמר הוא ומשוא הוא נפשה עם אלהא
defunctorum lesio

dixit Iesus verò ipse in sabbatho fuisse faciens quod ista cum innotuit
קטלה דהלן עבד הוא בשבתא 17 הו דין ישוע אמר
sum operans ego etiam operatur ad nunc usque Pater meus
הו דין ישוע אמר מנה להשם עבד אף אנא עבד אנא
cum interficere Iudæi erant querentes magis hoc & persequentes
ומשל הוא יתוראית בעון הו ויהודיא למקטלה
Deo quod de etiam sed sabbathum fuisse quod solvens tantum
במלחוד דשרא הוא שבתא אלא אף דעל אלהא
Deo cum seipsum fuisse & æquans fuisse dicens esset Pater
אתחמא אמר הוא ומשוא הוא נפשה עם אלהא
defunctorum lesio

cum interficere Iudæi erant querentes magis hoc & persequentes
ומשל הוא יתוראית בעון הו ויהודיא למקטלה
Deo quod de etiam sed sabbathum fuisse quod solvens tantum
במלחוד דשרא הוא שבתא אלא אף דעל אלהא
Deo cum seipsum fuisse & æquans fuisse dicens esset Pater
אתחמא אמר הוא ומשוא הוא נפשה עם אלהא
defunctorum lesio

defunctorum lesio
קרנא דענינא
vobis ego dico amen amen eis & dixit Iesus autem respiciens
הו דין ישוע ואמר להון אמין אמין אמר אנא לכון
id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמסכת כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס
etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei
הו דין ישוע ואמר להון אמין אמין אמר אנא לכון
id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמסכת כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס
etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei
הו דין ישוע ואמר להון אמין אמין אמר אנא לכון
id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמסכת כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס
etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei

id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמסכת כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס
etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei
הו דין ישוע ואמר להון אמין אמין אמר אנא לכון
id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמסכת כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס
etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei

etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei
הו דין ישוע ואמר להון אמין אמין אמר אנא לכון
id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמסכת כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס
etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei

miremini vobis ei
הו דין ישוע ואמר להון אמין אמין אמר אנא לכון
id sed suspensus voluntate ex aliquid facere Filius potest quod
אמסכת כרא עבד מרס מן עבות נפשה אלא מרס
etiam hæc facit quæ Pater enim ea facere Patrem quod
מלאכת דעבד אילין ניר דאבא עבד הון אף
& omnia Filii sui diligit enim Pater facit similiter Filii
מאבותא עבד 20 אבא ניר רחס לכרה וכל
opera his præ & quæ sūt præstatura si ostendit facit quæ
עבד מחויה לה ודיתירין מן הון עבדא
miremini vobis ei

13 ο δ' εἰς αὐτὸν οὐκ ᾔδειξεν τις, ὅτι ἦν ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. 14 ἔπειτα εὗρεν αὐτὸν ἰσχυρὸν ὅτι ἦν ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. 15 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰπὼν αὐτῷ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. 16 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰπὼν αὐτῷ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. 17 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰπὼν αὐτῷ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. 18 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰπὼν αὐτῷ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. 19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰπὼν αὐτῷ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. 20 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰπὼν αὐτῷ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσχυρὸς ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ.

ita eos & uiuificat mortuos suscitāt Pater enim sicut
 איכנא גיר דאנא מקים מיתא ומחא להון הבנא 21
 Pater enim est non uiuificat quos uult eos Filius etiam
 אף ברמא לאילין דעבא מחא: לא הוא גיר אנא 22
 homo ut omnis Filio dedit iudiciū omne sed hominē iudicās
 דאן לאנש אלא כלה דינא והבה לברא: 23 דכל נש
 Filium honorat qui non is Patrem honorat sicut Filium honoret
 ניקר לברא איך דמיקר לאנא הו דלמא מיקר לברא
 uobis ego dico amen amen qui misit cum Patrem honorat non
 לא מיקר לאנא דשדרה: 24 אמין אמין אמר אנא לבון
 vita ei est qui misit me ei & credit sermones meos q̄ audit q̄ is
 דמן דשמע מלתי ומהימן למן דשדרני אית לה היא
 in vitam morte à transit sed venit non & in iudiciū aeterna
 דלעלם ודינא לא אתא אלא שני לה מן מותא לחיא:
 est nunc etiam hora quod uenit uobis ego dico amen amen
 אמין אמין אמר אנא לבון דאתיא שעתא אף השא איתיה 25
 qui audierit & ij Dei Filij uocem audient mortui quando
 אמתי דמיתא נשמעון קלה דברה דאלהא והגון דשמעון
 dedit ita in essentia sua vita Patri est enim sicut uiuent
 נחון: 26 איכנא גיר דלאנא היא בקנומא אף הבנא והב
 ut esset & potestatem dedit ei in essentia sua uita ut essent Filio etiam
 אף לברא דנהוון היא בקנומא: 27 ואשלמה דנהוא
 miremini ne hominis uerò sit quod Filij iudiciū etiam faciens
 עבד אף דינא: 28 דברה הו דין דאנשא לא תתדרון
 qui in sepulcris ij omnes quando hora quia uenit ppter hoc
 בהדמא דאתיא שעתא אמתי דכלהון אילין דבקברא
 bona qui fecerunt ij & prodibunt uocem eius audient sunt
 אנון נשמעון קלרה: 29 ונפקון אילין דעברו מבנתא
 iudicij in resurrectione mala qui fecerunt & ij uitz in resurrectione
 לקימתא דחיא ואילין דעברו בישתא לקימתא דינא:
 Epiphaniam post tertiz in sabbatho vnius marutinis
 דעפרא דחד בשבא דתלתא דבתר דרנחא
 sed agere quicquam mei ipsius uoluntate ex ego possum non
 לא משכח אנא מן עבות נפשי מדם למעבד אלא 30
 ego quozto enim nō est rectum & iudiciū meū sum iudicās ego audio sicut
 איכנא דשמע אנא דאן אנא ודיני כאין הו לא גיר בעא אנא

21 Sicut enim Pater suscitāt mortuos & uiuificat, sic & Filius quos uult uiuificat.
 22 Neque enim Pater iudicat quenquam: sed omne iudiciū dedit Filio.
 23 Ut omnes honorificent Filium, sicut honorificat Patrem. Qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem qui misit illum.
 24 Amen amen dico uobis, Quia qui uerbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet uitam aeternam, & in iudiciū non uenit, sed transiet à morte in uitam.
 25 Amen amen dico uobis, quia uenit hora, & nunc est, quando mortui audient uocem Filij Dei: & qui audierint, uiuent.
 26 Sicut enim Pater habet uitam in semetipso, sic dedit & Filio habere uitam in semetipso:
 27 Et potestatem dedit ei etiam iudiciū facere, quia Filius hominis est.
 28 Nolite mirari hoc: quia uenit hora in qua omnes qui in monumentis sunt, audiet uocem Filij Dei.
 29 Et procedent qui bona fecerunt, in resurrectionem uitae: qui uerò mala egerunt, in resurrectionem iudicij.
 30 Nō possum ego à meipso facere quicquam. Sicut audio, iudico: & iudiciū meū iustum est: quia non quozto

21 אִיכְנָא גִיר דְּאִנְא מְקִים מֵיְתָא וּמְחָא לְהוֹן הַבְּנָא 22 אִפְּ בְּרַמְא לְאִילִין דְּעֵבָא מְחָא: לֹא הוּא גִיר אִנְא
 23 דְּאִן לְאִנְשׁ אִלָּא כְּלָהּ דִּינָא וְהֵבֵה לְבְרָא: 24 אִמִּין אִמִּין אִמְרַנְיָא לְבֹנִין
 25 אִמִּין אִמִּין אִמְרַנְיָא לְבֹנִין דְּאֵתִיָּא שְׁעֵתָא אִפְּ הַשָּׂא אֵיתִיָּהּ
 26 אִפְּ לְבְרָא דְנִהוּוֹן הִיא בְּקִנּוּמָא: 27 וְאַשְׁלֵמָה דְנִהוּוֹן
 28 עֵבֵד אִפְּ דִּינָא: 29 וְנִפְקוּן אִילִין דְּעֵבְרוּ מִבְּנֵי תַבְּנֵי
 30 אִיכְנָא דְשִׁמְעַנְיָא אִנְא דְאִן אִנְא וְדִינִי כְּאִין הוּא לֹא גִיר בְּעָא אִנְא

R. iij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me.
 31 Si ego testimonium perhibeo de meipso, testimonium meum non est verum.
 32 Alius est qui testimonium perhibet de me: & scio quia verum est testimonium eius quod perhibet de me.
 33 Vos misistis ad Ioannē, & testimonium perhibuit veritati.
 34 Ego autem non ab homine testimonium accipio: sed hec dico vt vos salui sitis.
 35 Ille erat lucerna ardēs & lucens: vos autem voluistis ad horā exultare in luce ei⁹.
 36 Ego autem habeo testimonium maius Ioāne. Opera enim quę dedit mihi Pater vt perficiam ea: ipsa opera quę ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater misit me.
 37 Et qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me, neque vocem eius vnquam audistis, neque speciem eius vidistis.
 38 Et verbum eius non habetis in vobis manens, quia quem misit ille, huic vos non creditis.
 39 Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: & illę sunt quę testimonium perhibēt de me.
 40 Et non vultis venire ad me vt vitam habeatis.
 41 Claritatem ab hominibus non accipio.
 42 Sed cognoui vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis.

testans ego si qui misit me eius voluntatem sed voluntatem
 אלא עבירה דמן דשרניו 31 אן אנא מסהר
 est alius verum est non testimonium meū meipso de
 אחרין הוהו 32 אחרין שריא 32 אחרין הוהו
 q testatur testimoniu eius est quod verum ego & scio de me qui
 סהר עליו וידע אנא דשריא הי סהרותה דמסהר
 veritate de & testat⁹ est Ioānem ad misistis vos
 אנתון שדרתון לות יוחנן ואסהר על שררא 33
 sed testimonium ego capiens hominis filio à sum non autē
 אנט דין לא הוא מן בר נשא נסכ אנא סהרותא אלא
 ardens erat lucerna ille viuatis vt vos ego dico
 אבר אנא דאנתון תחון 35 הו שרנא הוא דרלק
 in eius luce ad horam gloriari voluistis & vos
 אנתון עביתון דשתבהרון דשעתא בנוהרהו
 opera Ioannis quān quod maius testimonium est vobis
 אן דין אית לי סהרותא דרבנא מן דיוחנן עברא
 ego quę facio opera ipsa ea vt perficerem Pater me⁹ mīhi quę dedit
 ודב לי אבי דאשלם אנון הנון עברא רעבר אנא
 testatur ipse qui misit me & Pater misit me quod Pater de me
 אנתון דאנא שלחני 37 ואנא דשלחני הו סהר
 vidistis speciem eius neque audistis vnquam ab vocem eius
 אן אקלה מן מתום שמעתון ולא חזרה חזיתון
 misit que ille in eum quia in vobis manet non & ferre
 חזרה לא מקוניה בכון מטל דבהו דהו שדר
 quia in illis scripturas scrutamini estis credentes non
 אן לא מהימנין אנתון 39 בצו כתבנא דבהון
 testantes & ipse sunt vobis sit æterna quod vita estis
 אנתון דחיה דלעלם אית לכון והנון סהדין
 quę in æternū vt vix ad me venire estis volentes nec
 ולא עבין אנתון דתאתון לותי דחיא דלעלם
 ego capio non hominibus ab gloriam volis
 אן לכון 41 שובהא מן בני נשא לא נסכ אנא
 in vobis non est Dei quod dilectio noui vos
 אן ידעתכון דחובה דאלהא לית בכון

τὸ θελημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θελημα τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. 31 ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθινή. 32 ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οὐδὲν ὁπθηνόητος ὅτι ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθινή. 33 ὑμῖν αἰπελάλατε περὶ Ἰωάννου, καὶ μεμαρτυρήκατε τὴν ἀληθείαν. 34 ἐγὼ δὲ ἐπεὶ οὐκ ἔβλεπον τὸν Ἰωάννην, ἀλλὰ τὰ ἔργα, ἵνα ὑμῖν ᾤκηται. 35 ἐκεῖνος λέω ἔργον, ὃ καὶ ἐγὼ πῶς μαρτυρῶ ὑμῖν: ὑμῖν δὲ ἠθέλησα τὴν ἀγαθὴν ἀδελφείαν περὶ ὧν ἐγὼ εἶπα αὐτῷ. 36 ἐγὼ δὲ ἐγὼ πῶς μαρτυρῶ ὑμῖν τὸ Ἰωάννης: ἃ ἔδωκε μοι ὁ πατήρ, ἵνα πλειώσω αὐτὰ, αὐτὰ ἔργα αἰετῶν πῶς μαρτυρῶ ὑμῖν ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλλε. 37 καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτυρήκατε περὶ ἐμοῦ, ὅτι ἀκούσατε πῶς ἐλάλησεν ἐγὼ κατὰ τὴν ἀλήθειαν. 38 καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἐλάλησεν ὑμῖν, ὅτι ἐκεῖνος ἰδὺντα ὑμῖν ἔτις ἐστίν. 39 ἔβλεπα τὰς ἔραρας, ὅτι ὑμῖν δόκατε ἐν αὐτοῖς ζωῆς ἀληθινῆς. 40 καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔβλεπα τὸν Ἰωάννην, ἀλλὰ τὰ ἔργα, ἵνα ὑμῖν ᾤκηται. 41 ἐγὼ οὐκ ἀποδέχομαι τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς, ὃς πέμψεν τὸν υἱόν, ὃς ἐστὶν ἀληθὴς ὁ λόγος.

fi me vos recipitis & non Patris mei in nomine veni ego
 43 **אנא אתית בשמה דאני ולא מקבלין אנתון ליאן**
 quomodo recipietis illum sui ipsius in nomine venerit alius
 אחרין נאתא בשם נפשה להו תקבלון: 44 **איכנא**
 captantes vno ab vno qui gloriam ad credendum estis potentes
 משכחין אנתון למהימנו דשובחא הו מן חד מקבלין
 estis quæretes non Deo vno qnz ab & gloriam estis
 אנתון ושובחא דמן חד אלהי לה בעין אנתון:
 Pater coram vos sum accusaturus quod ego estis putantes num
 45 **למא כברין אנתון דאנא מקטרנ אנא לבון קדם אנא**
 speratis in quo ille Moses vos qui accuset is est
 איתוהו מן דמקטרנ לבון מושא הו דבה סברתון:
 effectis credentes mihi etiam crederetis Mosi enim si
 46 **אלו ניר כמושא הימנתון אף בי מהימנו הויתון**
 non illius scriptis & si scripsit de me enim Moses
 מושא ניר עלי כתב: 47 **ואן לכתבוהי דהו לה**
 credetis meis verbis quo modo estis credentes
 מהימנן אנתון איכנא למלי דילי תהימנן:

קפלאון ו

Epiphaniam post quartæ in sabbatho vnius ad oblationem
 דקורבנא דחד בשבטא דו דבתר דנהא
 Tiberiadis Galilææ maris in transitu Iesus abiit hæc post
 בתר הלין אול ישוע לעברא דימא דגלילא דטבריוס:
 signa erant videntes quia multe turbæ post eum & incurrunt
 2 **ואולו בתרה כנשא סניאא מטל דהזין הו אנתוא**
 erat sedens & ibi in montem Iesus & ascendit in ægrotis quæ faciebat
 דעבר בכריהא: 3 **וסלק ישוע לטורא ותמן יתב הוא**
 Pascha festum autem erat propinquum discipulis suis cum
 עם תלמידוהו: 4 **קריב הוא דין עדערא דפצחא**
 multam turbam & vidit oculos suos Iesus & sustulit Iudæorum
 דיהודיא: 5 **וארים ישוע עינוהי וחזא כנשא סניאא**
 panem ememus unde Philippo & dixit ad se quæ veniebat
 דאתנא לותרה ואמר לפיליפוס איכנא נובן לחמא
 isti vt edant
 דנאכלון הלין:

43 **εγω ηενι εν ονοματι πατρος μου και οχι εν ονοματι πατρος αλλου**
 44 **πως δενασθε υμεις πισυσατε, δεξασθε και οχι εν ονοματι μου αλλου**
 45 **μη δενασθε οτι εν εγω και ηενι εν ονοματι πατρος και οχι εν ονοματι μου αλλου**
 46 **επει δε εν ονοματι μου αλλου πισυσατε, δεξασθε εν ονοματι μου αλλου**
 47 **οτι δε εν ονοματι μου αλλου πισυσατε, δεξασθε εν ονοματι μου αλλου**

Κεφ. 5.
 1 **Μετα ταυτα απηλθεν ο Ιησους απηλθεν ης θαλασσης της Γαλιλαας της Τιβεριδαδος**
 2 **και ηουθεν αυτου ηγγισεν οτι ηωρων αυτου ο σιμων και τον αδελφον αυτου**
 3 **αβνην δε εις το ορος ο Ιουσαις και εκει ηκαθιστον εν τω μαθητη αυτου.**
 4 **ου δε εν ονοματι μου αλλου πισυσατε, δεξασθε εν ονοματι μου αλλου**
 5 **επει δε εν ονοματι μου αλλου πισυσατε, δεξασθε εν ονοματι μου αλλου**

43 Ego veni in nomine Patris mei, & nō accepistis me: si alii venerit in nomine suo, illum accipietis.
 44 Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis: & gloriam quæ à solo Deo est, nō queritis?
 45 Nolite putare, quia ego accusaturus sim vos apud Patrem: est qui accusat vos, Moyses, in quo vos speratis.
 46 Si enim crederetis Moysi, crederetis forsità & mihi: de me enim ille scripsit.
 47 Si autē illius literis non creditis, quomodo verbis meis credetis?

CAP VI.

1 Post hæc abiit Iesus trans Mare Galilææ, quod est Tiberiadis:
 2 Et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa quæ faciebat super his qui infirmabantur.
 3 Subiit ergo in montem Iesus: & ibi sedebat cum discipulis suis.
 4 Erat autem proximum Pascha, dies festus Iudæorū.
 5 Cū subleuasset ergo oculos Iesus, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dicit ad Philippum, Unde ememus panes, vt mādudent hi?

43 **εγω ηενι εν ονοματι πατρος μου και οχι εν ονοματι πατρος αλλου**
 44 **πως δενασθε υμεις πισυσατε, δεξασθε και οχι εν ονοματι μου αλλου**
 45 **μη δενασθε οτι εν εγω και ηενι εν ονοματι πατρος και οχι εν ονοματι μου αλλου**
 46 **επει δε εν ονοματι μου αλλου πισυσατε, δεξασθε εν ονοματι μου αλλου**
 47 **οτι δε εν ονοματι μου αλλου πισυσατε, δεξασθε εν ονοματι μου αλλου**